

Govor ob slovesu dr. Marka Kremžarja

Spominska maša v cerkvi Srca
Jezusovega na Taboru, 19. junija 2021

Dragi gospod Marko!

Čudna so Božja pota. Danes se tu, v Ljubljani, poslavljam od Vas kot del tiste prve skupine dijakov, s katerimi ste leta 1958 še v lesenih barakah, kjer danes stoji Slovenska hiša, začeli literarni krožek. Prvi smo bili, ki smo prejeli ne samo znanje slovenščine, ampak tudi vse bogastvo vaših globokih misli. Kaj vse ste nam darovali, smo se zavedali šele pozneje, ko smo si ustvarili lastne družine. Niso bile samo pike in vejice, glagoli, samostalniki in pridevniki, bila je predvsem zavest, da pripadamo majhnemu narodu, ki ima svoj bogat jezik, zgodovino in vero. Zavest, da nas je Bog postavil v ta narod, narod, ki je pretrpel veliko gorja, zaradi katerega smo

morali zapustiti domovino. In ko smo se kot mladoletniki upirali nekaterim navadam, ste nas prepričevali, da je in bo naša naloga, da postanemo pričevalci o vseh doživetjih naših družin. Govorili ste nam o svobodi kot največji dobrini, ki jo je Bog podaril človeku, in nas pripravljali, da bi odgovorno uporabljali to svobodo Bogu in narodu v čast. Navduševali ste nas, da sprejemamo tudi odgovorne obveznosti v skupnosti.

Gospod Marko, bili ste dober učitelj. Iz tiste majhne skupinice prvih dveh let se je razvil cel srednješolski tečaj, ki še danes opravlja svoje poslanstvo. Še vedno se spomnim praznovanja 10. obletnice tečaja. Bila sem že poročena in sem imela v mislih: »Ko

bomo praznovali 20. obletnico, bo moja hči že obiskovala srednješolski tečaj.« In tako je tudi bilo. Mi smo prevzeli vodstvena mesta v skupnosti takrat, sedaj pa so na vodilnih mestih že naši otroci. Zdaj, po 60 letih, srednješolski tečaj obiskujejo že naši vnuki.

Gorčično seme, ki ste ga vsejali v naša srca, je zrastle v veliko drevo, ki vrača svoje sadeže tudi domovini. In vsi pričujemo! Vaše besede so postale naše besede in vemo, da je naš »narod svobodnjakov rod«, vemo, da »mučencev je, junakov plod, ki ne boji se ran«, vemo, da »iz tisočletnih korenin poganja naša rast«, zato »resnico ljubimo in mir, svobodo, vero, čast!«

Hvaležni smo Bogu, da smo Vas poznali in bili deležni vseh Vaših bogatih talentov. Vem, da nas gledate iz nebes s svojim prijaznim in nepozabnim nasmehom. Hvala, gospod Marko, uživajte v nebeški domovini, saj ste si jo res zaslužili.

Hvala Vam, gospa Pavla, da ste tako zvesto in razumevajoče spremljali moža v njegovem poslanstvu in delu za skupnost. Hvala Vam, vsem Kremžarjevim otrokom, da ste vedno delili očeta z nami. Ti-sočkrat hvala!

Alenka Prijatelj

Marko Kremžar* Slovenija v svetu

Slovenija, zapojmo ti
iz polnega srca,
naj pesem naša zadoni,
prek zemlje do neba!
Slovenija, naš skupni dom
med biseri sveta,
z lepoto te obdal je Bog,
od morja do gora.

Slovenija, moj dom brez mej,
ker nosim te s seboj!
Kjer rod je moj, kjer sin je tvoj,
tam si, Slovenija!

Moj narod – svobodnjakov rod –
si kneze voli sam,
mučencev je, junakov plod,
ki ne boji se ran.
Iz tisočletnih korenin
poganja naša rast.
Resnico ljubimo in mir,
svobodo, vero, čast!

* Marko Kremžar,
roj. 17. aprila 1928 v Ljubljani,
je maturiral na begunski gimnaziji na
Koroškem. Najprej je diplomiral, nato pa leta 1973
tudi doktoriral na Ekonomski fakulteti Državne univerze
v Buenos Airesu. Bil je ustanovitelj, predavatelj (50 let) in
ravnatelj Slovenskega srednješolskega tečaja ravnatelja Marka
Bajuka v Buenos Airesu. Napisal je več družboslovnih, zgodovinskih
in leposlovnih knjig. Vse življenje je bil zvest slovenskemu narodu in
ideji njegove samostojnosti. Bil je močna opora in pomoč Sloveniji v času
njene osamosvajanja in v obdobju pred osamosvojitvijo. Z DKPS je
sodeloval pri oblikovanju Etičnega kodeksa za člane DKPS. Umril je 11.
junija 2021 v Argentini. Njegova pesem z naslovom Slovenija v svetu je
postala tudi himna slovenskih emigrantov. Pesem je uglasbil Jože Osana.
(Pridobljeno 27. 8. 2021 s spletne strani: <https://slovenci.si/dr-marko-kremzar/>)